

Rigsdagstidende.

1852. — Forhandlingerne paa Folkethinget. № 82.

Sjerde Session.

27de Møde.

Torsdagen d. 25. November.

(Fortf.)

Andresen (fortsat): Der er foreslaaet en Sum af 800 Rbd., og til den skulde Vartpengene 420 Rbd. lægges, den hele Sum blev altsaa 1,220 Rbd., som maa ansees for en meget passende Pension, saa meget mere som Regjeringen har fundet den passende. Jeg mener da ogsaa, at vi maae finde den passende, og at der ikke kan være stor Anledning for os til at sætte den høiere; jeg troer ogsaa, at den af os maa kaldes billig efter den Paagjældendens Alder og andre Omstændigheder. Jeg skal derfor tillade mig at fraraade Udvalgets Betænkning. Udvalget har villet, at Major Hornemann skulde ansees for pensionsberettiget efter Loven af 5te Januar 1851; dette forekommer mig at være feilagtigt og tillige at ligge udenfor hele denne Lovs Grændse og Besskaffenhed, saa jeg endog saa drifter mig til at sige, at det er lovstridigt, forsaavidt nemlig at det ikke er i Overensstemmelse med Loven; desuden forekommer det mig ogsaa, hvis vi gik ind paa denne Lov, ikke ganske i sin Orden at ville forcere Regjeringens, maaskee dog temmelig store Villighed til at opskrive Pensioner. Thinget har virkelig i denne Sag givet en Anledning dertil; thi, hvis man tog Loven af 5te Januar 1851 til Følge i dette Tilfælde, saa vilde Major Hornemanns Pension blive høiere, end den er foreslaaet af Regjeringen. Dette forekommer mig, som sagt, ikke at være ganske i sin Orden, men i Grunden at være utidigt, og jeg mener, at det ærede Folkething skal vogte sig for at komme ind paa denne Bet. Jeg skal derfor fraraade Forslagets Ophvielse til Lov, hvorimod jeg skal fordrifte mig til at anbefale det stillede Ændringsforslag, der gaaer

ud paa, at det af Regjeringen oprindeligt stillede Forslag maa blive vedtaget og ophvielt til Lov.

Formanden: Med Hensyn til et Udtryk, som den ærede Rigsdagsmand 2 Gange brugte, idet han sagde, at han fraraadede Udvalgets Forslag, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at herom er der i Dag ikke Tale, men at der er Tale om at fravige den Beslutning, som Thinget forrige Gang tog.

Ordføreren (Steenstrup): Som den, der har den Ære at være Ordfører for Udvalget, skal jeg tillade mig korteligen at inoedegaae den ærede Taler, og jeg troer det vil være mig muligt i saa Ord at vise, at de Grunde, den ærede Taler anførte, ikke kunne bringe det ærede Thing til den Beslutning, han tilraadede. Det vilde vistnok ogsaa være noget paafaldende, om det høitagede Thing efter to Dages Forløb vilde forandre en Beslutning, det med stor Majoritet har taget, efterat den høitagede Indenrigsminister havde erklæret, at han tiltraadte det af Udvalget stillede Forslag og altsaa vel ogsaa de i Udvalgets Betænkning stillede Grunde. Den ærede Taler har holdt sig til Regjeringens Motiver; jeg skal derimod henholde mig til Udvalgets Motiver, hvort vi have udtalt, at vi netop ogsaa af finansielle Hensyn ansaae det for aldeles usarligt at tiltræde den Indstilling, vi have gjort, og jeg skal dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en af de Hovedgrunde, den ærede Taler anførte til ikke at forblive ved det Udskast, der ved anden Behandling vandt Thingets Villigelse, er aldeles ikke saa velbesøiet, som han har angivet. Han sagde nemlig, at Udvalget havde tiltraadet det høitagede Thing at erkjende den omtalte her paagjældende Embedsmand som pensionsberet-